

УДК 159.9

Ірина Анатоліївна ХВОСТИК,

студентка групи Ф-6-ПЗдср-17-3 ХНУВС

*Науковий керівник: доцент кафедри економіки та фінансів**факультету № 6 ХНУВС кандидат економічних наук Лісна І. Ф.***ДОСВІД ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ**

Службова діяльність поліцейських традиційно належить до складних видів професійної діяльності, вона супроводжується значними психофізіологічними й фізичними навантаженнями на працівників, багатьма чинниками ризику для їх життя та здоров'я, необхідністю протидіяти кримінальному оточенню, застосовувати заходи фізичного впливу, зброю, спеціальні засоби тощо.

Система психологічного забезпечення діяльності поліції являє собою комплекс організаційно-психологічних і психолого-правових заходів, спрямованих на створення оптимальних умов для оперативно-службової діяльності поліцейських, найкращих можливостей для досягнення максимальних організаційних результатів, задоволення роботою поліції населення й самих поліцейських – власною діяльністю.

Психологічне забезпечення поліції здійснюють психологи – працівники служб психологічного (соціально-психологічного) забезпечення. Головними завданнями психологічного забезпечення зазвичай є такі: здійснення професійно-психологічного відбору кандидатів на службу в поліцію, визначення їх психологічної готовності до правоохоронної діяльності, психологічна підготовка поліцейських до виконання своїх обов'язків, проведення психопрфілактичної роботи з персоналом, психологічний супровід професійної діяльності та надання поліцейським психологічної допомоги.

У поліції США та Великобританії законодавчо запроваджено тривалі процедури професійного відбору кандидатів, протягом яких вивчається психологічна готовність особистості до роботи в поліції.

Пізніше американські вимоги були взяті за основу й конкретизовані в багатьох країнах світу для різних категорій службовців поліції. Наразі основні вимоги до кандидатів в поліцію зарубіжних країн можна об'єднати в чотири групи: а) інтелект та освіта; б) особистість і міжособистісні стосунки; в) темперамент і характер; г) здатність до професійного й особистісного розвитку.

Напрями психологічного забезпечення діяльності поліції в Іспанії можна диференціювати, виділивши чотири основні: а) психологічний супровід оперативно-службової діяльності; б) науково-дослідницький напрям; в) психологічна підготовка персоналу; г) психологічний відбір та визначення придатності поліцейських до несення служби.

Підвищення уваги до психолого-педагогічних аспектів професійної підготовки працівників поліції в останні роки знадобилося у зв'язку зі змінами в концепції правоохоронної діяльності та зміщенням її акцентів на функцію соціального обслуговування населення. Виникла необхідність озброєння працівників глибокими психологічними знаннями, що стосуються взаємодії з населенням і вирішення конфліктів, методами надання оперативної психологічної допомоги при втручанні в сімейно-побутові конфлікти, способами збереження індивідуальної витримки працівників поліції і протидії стресам, та ін.

Отже, досвід роботи поліцейських менеджерів і психологів розвинутих країн свідчить про зростання уваги до вивчення психологічних чинників ефективності роботи поліції, створення належних умов для збереження фізичного та психологічного здоров'я персоналу, проведення психологічного супроводу роботи поліцейських.

Одержано 17.04.2018

УДК 338.2;351.746

Олена Олександрівна БАБУЛА,

слухач групи ФБСдб-17-1м ХНУВС

*Науковий керівник: професор кафедри економіки та фінансів**факультету № 6 ХНУВС доктор економічних наук професор Ковальов Є. В.***ЕКОНОМІЧНІ ЗЛОЧИНИ – ЗАГРОЗА ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ**

На сучасному етапі розвитку України однією з найбільших загроз для її економічної безпеки є економічна злочинність.

Погляди дослідників на сутність та місце злочинної економічної діяльності характеризуються різноманітністю та суперечностями. Відповідно до проведених нами досліджень суспільна економічна діяльність може бути поділена на формальну (здійснюється у встановлених правових межах) та неформальну (здійснюється поза межами правового поля, господарська діяльність ухиляється від обліку та оподаткування). До складу неформальної економіки, на нашу думку, слід включити три складові частини: економіка власних потреб, тіньова економіка, кримінальна економіка. Хоча відповідно до діючого законодавства всі складові неформальної економіки кваліфікуються як злочинна економічна діяльність, на нашу думку, більше підстав відносити до такої діяльності тіньову та кримінальну економіки.

У злочинної економічної діяльності можна виділити наступні характерні ознаки:

- наносить економічну шкоду інтересам широких верств суспільства: державі, регіонам, підприємствам, громадянам;
- для економічних злочинів характерна висока ефективність – значні кінцеві результати при низьких витратах та відносній небезпеці;
- здійснення економічних злочинів у межах або під прикриттям формальної економічної діяльності;
- економічні злочини мають організований, як правило, груповий характер;
- висока «гнучкість» економічних злочинів, їх пристосування до діючих умов господарювання;
- різноманітність форм прояву економічних злочинів, їх постійний розвиток та удосконалення;
- складність економічних злочинів, високий рівень їх інтелектуального та наукового забезпечення;

- «ланцюговий» характер економічних злочинів: здійснення одного злочину, як правило, породжує інший;
- неоднозначність економічних злочинів – з одного боку така економічна діяльність несе значну шкоду, з іншого – може приносити користь людині, регіону, державі;
- економічна злочинність стає економічною основою для оволодіння владою – проникнення у владні структури та підтримки злочинних та терористичних груп.

Зрозуміло, що економічна злочинність – це дуже складне і загрозливе для економічної безпеки держави явище.

Ефективну протидію економічній злочинності необхідно базувати на системі економічних, організаційних та правових заходів:

- спрощення організаційних процедур початку та ведення бізнесу;
- оптимізація кількості напрямків підприємницької діяльності, які підлягають ліцензуванню;
- створення системи ефективної мотивації та посадових переміщень чиновників;
- лібералізація та стабільність умов оподаткування;
- забезпечення підприємницьким структурам швидкого та вільного доступу до інформаційних джерел;
- стабільність та послідовність у діях правоохоронних органів проти економічної злочинності.

Таким чином, очевидно, що тільки системний підхід у застосуванні економічних, організаційних та правових заходів у змозі ефективно сприяти суттєвому зниженню економічної злочинності та зміцненню економічної безпеки України.

Одержано 17.04.2018

УДК 331.25

Павло Олексійович РОЯНОВ,

студент групи Ф-6-ФБСср-17-1 ХНУВС

Науковий керівник: завідувач кафедри економіки та фінансів

факультету № 6 ХНУВС кандидат економічних наук, доцент Маковоз О. С.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НЕДЕРЖАВНИХ ФОНДІВ ПЕНСІЙНОГО СТРАХУВАННЯ

В сучасних умовах економічної кризи та швидкого старіння нації в Україні гостро постає питання соціального захисту населення, а саме людей похилого віку. Потрібно зазначити, що фінансова криза зачіпає всі ланки суспільного життя, зокрема державну пенсійну систему. Для вирішення цієї проблеми потрібно звернути увагу саме на недержавні пенсійні фонди, що може значно покращити соціальне становище в країні.

Для створення дієвого фінансового механізму забезпечення соціального захисту громадян України і, працівників органів внутрішніх справ, зокрема, актуальним є питання вивчення та розвитку недержавних пенсійних фондів в Україні.

Такий акцент пояснюється тим, що в останні часи відбувається щорічне зростання навантаження на працюючу частину населення і на бюджет країни. Пенсійний фонд вже не може самостійно, за рахунок внесків, виплачувати пенсії, отже зростає обсяг дотацій Пенсійному фонду із Державного бюджету. Кожного року Пенсійний фонд України змушений збільшувати видатки через приріст числа пенсіонерів. Тому для забезпечення населенню достатнього життєвого рівня після закінчення трудової діяльності в Україні потрібне ефективне функціонування саме недержавних пенсійних фондів разом із підтриманням і державного рівня пенсійного забезпечення на достатньому рівні. Дослідженням діяльності недержавних пенсійних фондів займалися багато іноземних та вітчизняних вчених, зокрема: В. А. Абрамов, А. З. Астапович, В. В. Басов, О. В. Гаряча, В. В. Гордієнко, С. І. Денисенко, Б. О. Зайчук, В. І. Кравченко, М. В. Лазебна. Не зважаючи на значний вклад вчених науковців у дослідження діяльності НПФ, дана тема на сьогодні залишається актуальною і потребує подальшого дослідження в теоретичному та практичному плані. Недержавні пенсійні фонди функціонують в сфері соціального страхування і спільно з державним Пенсійним фондом формують систему пенсійного забезпечення. Для того, щоб забезпечити людині достатній життєвий рівень після закінчення активної трудової діяльності, в Україні запроваджується сучасна тривірнева пенсійна система. Вона базується на трьох незалежних один від одного рівнях, два з яких – обов'язкові, а один – добровільний. Система недержавного пенсійного забезпечення становить третій рівень пенсійної системи. Її розбудова здійснюється з 2004 року після набрання чинності Законом України «Про недержавне пенсійне забезпечення». Основу такої системи становлять недержавні пенсійні фонди.

Недержавний пенсійний фонд – це юридична особа, створена відповідно до Закону «Про недержавне пенсійне забезпечення», яка має статус неприбуткової організації (непідприємницького товариства), функціонує та проводить діяльність виключно з метою накопичення пенсійних внесків на користь учасників пенсійного фонду з подальшим управлінням пенсійними активами, а також здійснює пенсійні виплати учасникам зазначеного фонду у визначеному Законом порядку. Основною метою інвестування пенсійних активів є отримання учасниками недержавного пенсійного забезпечення додаткових до загальнообов'язкового державного пенсійного страхування пенсійних виплат разом із забезпеченням дохідності пенсійних активів вище рівня інфляції та залучення довгострокових інвестиційних ресурсів, необхідних для модернізації економіки. Треба зазначити, що додаткову недержавну пенсію можна одержувати поряд з державною. Розмір пенсії з НПФ не залежить від трудового стажу, на відміну від державної пенсії, а залежить від суми коштів учасника, накопичених в НПФ.

Одержано 17.04.2018

